

چگونه خاویر تباس با قرارداد CVC رئال و بارسا را به زیر کشید

لالیگا و غول های بی شاخ و دم!

تباس گفته ۳۰۰ میلیون یورو از بودجه مشخص شده متعلق به رئال و بارسا است و CVC تصمیم گرفته تا به مدت سه سال برنامه ای روی این مبلغ نداشته باشد و فرصت پشیمانی و بازگشت را به دو غول بزرگ فوتبال اسپانیا بدهد.

تباس کاری کرده تا لالیگا در ازای دریافت ۲/۷ میلیارد یورو، به مدت ۵۰ سال حدود ۱۱ درصد از درآمدهای خود را که مربوط به اسپانسرینگ و مسأله حق پخش می شود را به شرکت سرمایه گذار بپردازد و نکته آنجا است که کارشناسان فوتبال اسپانیا معتقدند «CVC» حداکثر در مدت ۱۵ سال هزینه های خود را بازپس می گیرد و ۳۵ سال سود خالص از لیگای اسپانیا به جیب می زند!

فلورنتینو پرز می گوید «دعای سوپرلیگ» ابعاد گسترده تری به خود گرفته و با بستن قراردادهای کم ارزش، قصد به زیر کشیدن رئال را دارند. خوب یا بد غول های لالیگا، صرفاً سایه ای بیشتر از شان باقی نمانده و توان رقابت مالی با تیم هایی چون پاری سن ژرمن، چلسی و منچستر سیتی برای همیشه از بین رفته؛ کهکشانی ها طی سه سال اخیر تنها دلخوش به خرید فرلاند مندی و داوید آلابا بوده اند و اتمام قرارداد امباپه با PSG و کاهش هزینه های انتقال، کمک بزرگی برای جذب این فوق ستاره فرانسوی است. برای بارسا نیز درست در روزهایی که ستارگانش را یکی پس از دیگری از دست می دهد، کلیدواژه «بازگشت به فلسفه» و استفاده از بازیکنان آکادمی را نسخه کرده و برای ژاوی می پیچند؛ غافل از آنکه خود او نیز می داند پویول، اینیستا، مسی و بوسکتس در کنار اتوئو، دنی آلو، دکو، هانری و رونالدینیو توانستند یک «آبر باشگاه» را تشکیل دهند.

و نه بازیکنانی چون لوک دی یانگ، اسکار مینگوئزا و کلمنت لنگلت!

مقصری جز تباس نمی شناسد و سیاست های او را دلیل اصلی جدایی مسی می داند: «خاویر تباس بر سر اینکه ببیند چگونه می تواند به بارسا و ارزش های باشگاه ما آسیب بزند، یک وسواس بیمارگونه دارد.

او به جای هماهنگی و تفاهم متقابل، مدام به دنبال جر و بحث و ضرر زدن است.

تباس از نماندن مسی در بارسا انتقاد می کرد، در حالی که خودش عامل اصلی این اتفاق بود و به خاطر تعصب کورکورانه او و قانون فیریلی مالی لالیگا، مسی در بارسا نماند.

او باید به دور و اطرافش نیز نگاه کند چرا که در سایر کشورها قوانین منعطف تری نسبت به لیگای اسپانیا وجود دارد و همین می شود که تیم های آن لیگ ها می توانند ستارگان شان را حفظ کنند. با این همه قرار نیست اجازه دهیم تا تباس منافع باشگاه را تصاحب کند؛ ما همچنین از پروژه شخصی او پیروی نخواهیم کرد. این شخص می خواهد با استفاده از منافع بارسا، به پول برسد و برای ۵۰ سال آینده حق پخش تلویزیونی ما را به زور رهن کند!»

جنگ بر سر قرارداد CVC از ابتدای فصل بالا گرفت؛ جایی که بارسا می توانست با پذیرفتن آن کماکان از لیونل مسی بهره گیرد اما رد کردن آن راهی جز فروش فوق ستاره آرژانتینی باقی نگذاشت.

قراردادهای مشابه در کشورهای اروپایی حداکثر ده ساله بود و «بیمان CVC» اعتباری پنجاه ساله دارد! بارسا، رئال مادرید و اتلتیک بلبائو از دسته اول و رئال اوویدو از دسته دوم تنها مخالفان طرح پیشنهادی تباس بودند که نتیجه ای جز شکست برابر ۳۸ تیم دیگر نصیب شان نشد. نام این چهار باشگاه از لیست بودجه ۲/۷ میلیارد یورویی صندوق سرمایه گذاری خارج شده و بدین ترتیب هیچ کمک، سود و پامی برای شان در نظر گرفته نمی شود.

سال های اخیر به آن ایمان آورده اند؛ رئال مادرید و بارسا از زیر سلطه بازیکنان اسپانیایی خارج شده اند و باخت های پی در پی در لیگ قهرمانان اروپا شرایط را بحرانی تر کرده!

بارسلونا در UCL کاری جز باختن به بایرن مونیخ بلد نیست و از بخت بد ادامه مسابقات اروپایی را در لیگ اروپا پشت سر خواهد گذاشت. در آن سوی میدان نیز لوس بلانکوس پس از سه دوره پر غرور و پر افتخار که با قهرمانی های بی پای همراه بود، پا در دوره ای گذاشته که توسط تیم های انگلیسی همچون منچستر سیتی و چلسی از گردونه رقابت ها خارج می شود لقب «باشگاه قرن» صرفاً به یک شعار پر زرق و برق تبدیل شده.

آخرین فصلی که یک اسپانیایی توانسته بود جایزه آقای گلی لالیگا «پی چی چی» را به دست بیاورد، برمی گردد به فصل ۲۰۰۸-۲۰۰۷ و زمانی که دنیل گیزا مهاجم مایورکا با ۲۷ گل زده موفق به کسب این عنوان شد؛ پس از آن اما یک بار دیگو فورلان، یک بار لوئیز سوارز، هفت بار لیونل مسی و سه بار کریستیانو رونالدو صاحب عنوان آقای گلی شدند و مهاجمان ملی پوش لاروخا همواره در زیر سایه بازیکنان خارجی قرار داشتند.

مارکا نوشته اگر طی ده فصل اخیر گلزنی های ستارگانی چون رونالدو و کریم بنزما نبود کهکشانی ها در سگوندو دیویژن «لالیگا ۲» روزگار سپری می کردند و بارسا و رئال هم هیچ گاه به رتبه ای بالاتر از رده هفتم جدول نمی رسید!

در واقع جدایی فوق ستاره های پرتغالی و آرژانتینی برنید لالیگا را تحت تأثیر قرارداد و سیاست های اتخاذ شده از سوی خاویر تباس نیز اوضاع را بدتر کرده؛ او گفته فوق ستاره های لالیگا نیز قدم در مسیر پسرقت گذاشته و آینده آن روشن است.

در مقابل خوان لاپورتا برای اوضاع بحرانی تیمش

علی بابازاده

Ali babazadeh

«تباس با آن قرارداد مسخره اش برای نجات ما به اینجا نیامده!»

این «داستان یک سقوط» است. داستان غم انگیز سقوط لالیگا که از دیدگاه خوان لاپورتا مدیر باشگاه بارسا مقرر می شود خاویر تباس رئیس لیگای اسپانیا ندارد؛ البته داستان غم انگیز سقوط لالیگا زودتر از این مرثیه اش به صدا می رسد و سیاست های جدید خاویر تباس تنها به آن سرعت بخشید.

پس از ۹ سال، لیگ اسپانیا از صدر جدول بهترین و معتبرترین لیگ های اروپا کنار زده شد و جایش را به لیگ برتر انگلستان داد؛ ترکش های این تصمیمات به تیم ملی اسپانیا نیز رسیده و همه می دانیم که لاروخا به نسبت ۱۰ سال پیش چه افت چشمگیری را پشت سر گذاشته و تیم از عصر ژاوی، کاسیاس، ویا، پویول، سیلوا و ژاوی آلونسو به دوره ای پا گذاشته که ستارگان شاغل در لالیگا کمترین تأثیر بر سرنوشت و آینده آن دارند.

نسل امروزی ماتادورها با دنی المو، مارکو آسنسیو، اینیاسی ویلیماز و پدرو گنزالز در صدد پیشرفت روزافزون و موفقیت های بزرگ هستند اما سؤال اساسی اینجا است که آیا این تیم به شایستگی دوران لوئیز آراگونز و یا ویسنته دل بوسکه نیز هست؟ دوره ای که ستارگان متعدد و نام آشنا در تیم ملی اسپانیا حضور داشتند و حاصل آن رسیدن به قهرمانی یورو ۲۰۰۸، ۲۰۱۲ و جام جهانی ۲۰۱۰ برزیل بود.

«افول لالیگا» دیگر یک افسانه نیست و در واقع حقیقتی است که بیشتر فوتبالدوستان جهان طی